

กรอบการวิจัย ประเภทบันทึกศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

๑. การดูแลสุขภาพ ชีวเวชศาสตร์ อนามัยเจริญพันธุ์

การศึกษาวิจัยภายใต้ชุดโครงการ/ประเด็นเรื่องโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Chronic non-communicable diseases) มีขอบเขตการศึกษาวิจัยในกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑.๑) กลุ่มประชาชนทั่วไป

(๑) การวิจัยและพัฒนาแนวทางให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบในการดำรงชีวิตและการดูแลตนเองของ ประชาชนเพื่อป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยและหลอดเลือด (cardiovascular disease) โรคหลอดเลือดสมอง (cerebrovascular disease) โรคเบาหวาน (diabetes mellitus; DM) โรคไตเรื้อรัง (chronic kidney disease; CKD) และโรคสมองเสื่อม (dementia) เป็นต้น

(๒) การศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาตัวบ่งชี้ (marker) สำหรับความเสี่ยงในการเกิดโรคเช่นตัวบ่งชี้ทางชีวภาพ (biomarker) และตัวบ่งชี้ด้านพฤติกรรม (behavioral marker) เป็นต้น

(๓) การศึกษาแนวทางในการป้องกันและการรักษาโรคตั้งแต่ระยะแรก (high risk) ที่เกี่ยวเนื่องไปสู่ การตั้งครรภ์ การคลอดและหลังคลอด

๑.๒) กลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงสูง (high risk population)

(๑) การบ่งชี้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดโรคและแนวทางการรักษาโรคหัวใจและหลอดเลือดและโรค ไตเรื้อรัง (ระยะเริ่มต้น)

(๒) แนวทางการปรับเปลี่ยนรูปแบบในการดำรงชีวิตและการดูแลตนเองที่มีประสิทธิภาพในกลุ่ม ประชากรที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อลดความเสี่ยงการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

(๓) แนวทางการส่งเสริมและป้องกันสุขภาพเพื่อลดอัตราการเสื่อมถอยของสมรรถภาพในการ ดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ

(๔) การศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาตัวบ่งชี้ (marker) สำหรับความเสี่ยงในการเกิดโรคเช่นตัวบ่งชี้ทางชีวภาพ (biomarker) และตัวบ่งชี้ด้านพฤติกรรม (behavioral marker) เน้นด้านการป้องกันและรักษาพื้นฟูเป็นต้น

๑.๓) การศึกษาแนวทางในการป้องกันและรักษาโรคตั้งแต่ระยะแรก

(๖) การศึกษาที่เกี่ยวกับภาวะทางจิตปัญญาสุขภาพจิตและจิตเวชอันเนื่องมาจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่นเบาหวานความดันโลหิตสูงเป็นต้น

๑.๔) กลุ่มพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยโรคมะเร็ง

๑.๕) กลุ่มพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายด้านเศรษฐศาสตร์ของประเทศไทย กรณี Medical Hub

๒. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ภัยพิบัติ และสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรน้ำ

๑. การวิจัยบนการพัฒนาภัยวิกฤต (Processing & Modeling)

การสร้างและพัฒนา การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล แบบจำลอง และเครื่องมือ ทางด้าน อาชนิยมวิทยา อุทกวิทยา อุทกธรณี ชลศาสตร์ รวมทั้งน้ำได้ดิน เพื่อการคาดหมายและพยากรณ์ที่แม่นยำ ถูกต้อง โดยมุ่งเน้นเพื่อตอบสนองกับความต้องการเกี่ยวกับการใช้น้ำในทุกด้าน ในทุกระดับพื้นที่ เป็นต้น

๒. การวิจัยผลกระทบด้านทรัพยากรน้ำ (Impact)

๒.๑ การแก้ไขปัญหาอุทกภัย

- การป้องกันและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ต้นน้ำให้คงสภาพนิเวศน์สมบูรณ์
- การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ
- การปรับปรุงรูปแบบการเกษตรและใช้พื้นที่เกษตรรับน้ำหนา
- การพัฒนาระบบบริหารจัดการ เครื่องมือตรวจสอบ เตือนภัยน้ำท่วมและดินถล่ม
- การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการและการผันน้ำข้ามลุ่มน้ำ
- วิธีการและแนวทางแก้ไขปัญหาอุทกภัยโดยอาศัยชั้นน้ำได้ดิน (เช่น แก้ลิงใต้ดิน อื่นๆ)

๒.๒ การแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำ

- การปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่ป่าดันน้ำและแหล่งน้ำต้นทุน ทั้งผิวดิน และใต้ดิน
- การปรับปรุงและ พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ และระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน

ขาดแคลน

- การแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำโดยอาศัยชั้นน้ำได้ดิน
- การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่อกิจกรรมต่างๆ เช่น การเกษตร อุตสาหกรรม การคมนาคมทางน้ำ การท่องเที่ยวและกีฬา สิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ พิธีกรรม ประเพณี และความเชื่อ
- การพัฒนาระบบการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่
- จัดการให้มีระบบชลประทานระบบปิดเพื่อใช้ในการส่งน้ำและเก็บน้ำไว้ใต้ดิน
- เร่งทำฝายน้ำล้นอัจฉริยะในลำธารเพื่อชลอน้ำและผลิตไฟฟ้า

๒.๓ การแก้ไขปัญหาจากน้ำ

- การฟื้นฟูคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤตและเร่งด่วน
- การจัดการน้ำเสียอุตสาหกรรม ชุมชน การเกษตร
- การจัดการและควบคุมผลกระทบที่เกี่ยวกับทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เช่น การรุกตัวของความเค็ม การเพิ่มสูงขึ้นของระดับน้ำทะเลการยกตัวและยุบตัวของแผ่นดิน การกัดเซาะชายฝั่ง
- การศึกษาผลกระทบ การแก้ไข น้ำเสียที่เกิดการรั่วซึมลงสู่น้ำใต้ดิน
- การกำกับและควบคุมการระบายน้ำของเสียและน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด ทางด้าน

เศรษฐกิจ สังคม

- การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน เป็นการรณรงค์ และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม

๓. การวิจัยการปรับตัวเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (Adaptation)

๓.๑ การสร้างเครือข่ายและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓.๒ การศึกษาวิเคราะห์แนวทางการเก็บค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารจัดการน้ำสำหรับการชลประทาน

ภัยพิบัติ

กระบวนการวิจัยด้านการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งเกิดมาจากการณีภัย ไฟป่า ภัยแล้ง วาตภัย ภัยหนาว ภัยจากภัยพิบัติของโครงสร้างทางวิศวกรรมขนาดใหญ่ หรืออื่นๆที่ถือว่าเป็นภัยสาระณะที่ส่งผลกระทบสูงในวงกว้าง ประกอบด้วยกรอบการวิจัย ๓ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

๑ กลุ่มงานวิจัยก่อนการเกิดภัย เช่น

- ๑) กลไกการเกิดภัย
- ๒) ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจที่กระทบต่อ GDP
- ๓) การวางแผนโครงสร้างการเตือนภัย/เทคโนโลยีการเตือนภัย
- ๔) การวางแผน/พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๕) การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายและเสนอกฎหมาย

๒ กลุ่มการวิจัยระหว่างการเกิดภัย เช่น

- ๑) การเตือนภัยจากส่วนกลาง
- ๒) การเตือนภัยจากชุมชนในพื้นที่
- ๓) เทคโนโลยีเพื่อการช่วยเหลือเร่งด่วน

๓ กลุ่มงานวิจัยเพื่อการฟื้นฟูระยะสั้น เช่น

- ๑) การฟื้นฟูทางกายภาพ
- ๒) ระบบกฎหมายและงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือ
- ๓) ระบบประกันภัย

สิ่งแวดล้อม

กำหนดได้ ๕ กลุ่มเรื่อง ดังต่อไปนี้

- ๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ
- ๒) การวิจัยด้านการใช้ประโยชน์การอนุรักษ์การเสริมสร้างและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ๓) การปรับกระบวนการทัศน์การผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๔) การวิจัยระบบการป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติและอุบัติภัย
- ๕) การพัฒนาคนและสังคมให้มีسانึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

๓. การขนส่งและระบบโลจิสติกส์

๓.๑. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อตอบสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ และข้อตกลงระหว่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

(๑) การศึกษาเส้นทาง ASEAN Highway เพื่อสนองตอบต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ (Regional Economic Integration)

(๒) การสังเคราะห์องค์ความรู้บนบริบทโซ่อุปทานของภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสในการแข่งขันของประเทศ จากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(๓) การศึกษาวิจัยเพื่อรับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศแบบครบวงจร

๓.๒. การบูรณาการองค์ความรู้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน

(๑) สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ออกแบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารการจัดการ เพื่อวางแผนและพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ

- การศึกษาจุดพักรถที่เหมาะสมเพื่อรับการขนส่งระยะทางไกล โดยศึกษาเชิงลึกในรายจังหวัดและเชื่อมโยงกับสภาพอุตสาหกรรม แผนจังหวัด และผังเมือง

- การศึกษาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในมิติของประชาชนในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบ

- การศึกษาความเหมาะสมของกรอบสัญญา หรือพัฒนาท่าเรือน้ำลึกที่มีอยู่ในปัจจุบัน(แหล่งชั่ง) เพื่อการใช้ประโยชน์ในอนาคตได้อย่างเต็มศักยภาพ

- การเตรียมความพร้อมและการศึกษาความเป็นไปได้ของการก่อสร้าง/พัฒนาท่าเรือน้ำลึกฝั่งอันดามันเพื่อรับการขนส่งสินค้าในอนาคต

- กลไกและรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มศักยภาพการขนส่งสินค้าข้ามแดน(ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง) โดยใช้ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ที่เหมาะสม รวมถึงการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบโดยเฉพาะ

- การศึกษาซึ่งกัดในการขนส่งสินค้าข้ามแดน ในทุกมิติของปัญหาที่พบในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต

- การศึกษาภูมิภาค ภูมิศาสตร์ การกำกับดูแล และการจัดลำดับความสำคัญเพื่อลดอุปสรรค หรือเพิ่มโอกาสทางการค้าให้กับสำหรับการบริหารจัดการระบบขนส่งแบบต่อเนื่อง

- การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

- การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทานของสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม

- การเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อยกระดับการจัดการโลจิสติกส์ให้กับกลุ่มเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และผู้ประกอบการรายย่อยในภาคเกษตร

- การบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่ต้องการที่ตรงจุดและรองรับสถานการณ์ในอนาคต โดยอาศัย demand chain เป็นตัวตั้งทั้งเพื่อการบริโภคในประเทศและการส่งออก

- การบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของของวัตถุดิบสำหรับผลิตสินค้าya ตลาด โดยอาศัยโซ่อุปสงค์ (demand chain) เป็นตัวตั้งและครอบคลุมทุกขั้นตอนของวัตถุดิบ

- รูปแบบการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอุตสาหกรรม

(๒) การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม เพื่อเชื่อมโยงระบบ โลจิสติกส์

- การพัฒนาระบบปฏิบัติการ (software) ที่เหมาะสมกับโซ่อุปทาน สาธารณสุขไทย และการจัดการข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ

- การเชื่อมโยงเครือข่ายระบบสาธารณสุขไทย รวมทั้งการพัฒนาเพื่อรองรับเครือข่ายในระดับสากล

๓.๓. การสร้างมูลค่า (Value Creation) การสร้างวัตกรรม การใช้ศักยภาพการผลิตของพื้นที่ และการมุ่งสู่การดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)

(๑) การศึกษาโซ่อุปทาน (Demand Chain) และการสร้างมูลค่า (Value Creation) ให้สอดคล้องกับการค้า เช่น รูปแบบการบริหารการขนส่ง (FOB & CFR)

๒) การวิจัยเชิงปฏิบัติด้านโลจิสติกส์ที่เกี่ยวกับการสร้างและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) โดยมุ่งเน้นสินค้านำเข้าที่มีผลกระทบหรือมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดผลกระทบเช่นขยะอุตสาหกรรม

๔. การศึกษา การพัฒนาทักษะอาชีพ ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และคุณภาพชีวิต กำหนดได้ ๙ กลุ่ม ดังนี้

๔.๑ การจัดการสภาพแวดล้อม การสร้างแรงจูงใจ เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

๑) การจัดสภาพแวดล้อมและสร้างแรงจูงใจ โดยผ่านการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน ในการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพ

๒) การพัฒนาระบบ กระบวนการในการสร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และภาคีภาคส่วนต่างๆ นอกระบบการศึกษาในการส่งเสริมการสร้างและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓) การศึกษารูปแบบความสำเร็จและบทเรียนนวัตกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้รวมทั้งกลไกกระบวนการทำงานเชิงพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จในบริบทต่างๆ

๔.๒ การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

๑) การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการสื่อสารในยุคปัจจุบัน ในรูปเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เช่น การสร้าง Application, การสร้างสื่อด้วยคอมพิวเตอร์รูปแบบต่างๆ เป็นต้น

๒) รูปแบบการพัฒนาครุสอนภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับนวัตกรรมการสอนที่มีอยู่ในปัจจุบัน

๓) การสำรวจและประเมินผล นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษและการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

๔.๓ การประยุกต์ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนา

๑) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการนำไปใช้ประโยชน์ บนฐานคิดเรื่องความสามารถในการแข่งขัน (Competency base) ของกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มซ่างฟิมือแรงงานในภาคบริการผู้ประกอบการในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมกับองค์กรในท้องถิ่น

๒) การพัฒนาภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการทำงานของกลุ่มด้วยโอกาส เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

๓) การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่วิชาชีพในสายช่างเทคนิค อาชีวะศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔) การเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาภาษาอังกฤษ เชื่อมโยงกับภาษาต่างๆ รวมทั้งพหูภาษาเพื่อการเรียนรู้สู่การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

๔.๔ การวิจัยเพื่อหาบทสรุปการจัดการการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔.๕ การศึกษาวิจัยศิลปวัฒนธรรม และศาสนา

๑) การวิจัยเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปกรรมเชิงวิชาการสาขาต่างๆ ดังนี้

ก. สาขานภูศิลป์ของภูมิภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย

ข. สาขาวัฒนธรรมที่เป็นศิลปะว่าด้วยเรื่องการบรรเลงขับร้อง รูปลักษณ์ ลีลา ทำนอง คุณภาพของเสียง ความกลมกลืนของการพัฒนาเครื่องดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ

ค. สาขานศนศิลป์ที่เป็นการศึกษาระบวนการถ่ายทอดผลงานทางศิลปะทุกประเภท

๑. สาขاهัตถศิลป์ที่เป็นการศึกษาถึงงานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนกระทั่งถึงปัจจุบันที่ครอบคลุมงานหัตถศิลป์ทุกประเภท

๔.๖ การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก เช่น

๑) การพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของหลักสูตรในทุกระดับที่ทัดเทียมมาตรฐานสากล เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

๒) รูปแบบการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ/การจัดการหลักสูตรพหุภาษา ที่ได้มาตรฐานและแนวทางการขยายผลให้ครอบคลุมทั่วประเทศ รวมทั้งระบบประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความสามารถในการใช้ภาษาต่างๆได้จริง

๓) รูปแบบการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๔.๗ การวิจัยเพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา การยกระดับฝีมือแรงงานและการมีงานทำ เช่น

๑) การพัฒนาครุภัณฑ์อาชีวศึกษาให้เพียงพอได้มาตรฐานและทันกับความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีของอุตสาหกรรม

๒) การพัฒนาภาพลักษณ์ ทัศนคติ ความคิดเชิงบวกต่อการอาชีวศึกษาและการสร้างแรงจูงใจในการเรียนอาชีวศึกษา

๓) การพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน และการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี

๔) การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่มีประสิทธิภาพและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรภาครัฐและเอกชน ในการเตรียมแรงงานที่มีคุณภาพในสาขาที่สอดคล้องความต้องการของตลาดแรงงาน

๕) รูปแบบการถ่ายโอนและการสร้างแรงจูงใจของภาครัฐในการสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและความรู้ด้านเทคโนโลยีจากสถานประกอบการสู่สถาบันอาชีวศึกษา

๖) การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพหลักสูตรระดับสั้นและหลักสูตรเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ โดยยึดสมรรถนะของมาตรฐานวิชาชีพ และจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการเรียนรู้กับการทำงาน

๗) รูปแบบการเทียบโอนประสบการณ์อาชีพเพื่อเป็นหน่วยกิตและกำหนดค่าตอบแทน และเพื่อเข้าสู่มาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

๔.๘ การวิจัยเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา เช่น

๑) การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษาและแนวโน้มความต้องการกำลังคนของประเทศไทย

๒) การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) และหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษาที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการจัดการศึกษาของโลกในศตวรรษที่ ๒๑

๓) การพัฒนาการบริหารจัดการการศึกษาแบบเครือข่ายระหว่างสถาบันอุดมศึกษา โรงเรียน และชุมชน เพื่อให้อุดมศึกษาเป็นฐานการสร้างความรู้ที่จะให้บริการแก่สังคม

๔) การพัฒนาระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อและระบบการสอบเพื่อสำเร็จการศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อกำกับมาตรฐานการผลิตบัณฑิตของประเทศไทย

๕) การพัฒนาระบบการเรียนและการเทียบโอนหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยในกลุ่มอาเซียน

๔.๕ ความท่าเที่ยมด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น

(๑) การวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสภาพปัญหาของความไม่เท่าเทียมในโอกาสและความไม่เสมอภาคในคุณภาพทุกมิติ

(๒) รูปแบบการป้องกันความเสี่ยงในการอุบัติเหตุ และการดูแลเด็กและเยาวชนในพื้นที่ให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน

(๓) รูปแบบการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน

(๔) การลงทุนเพื่อจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการพัฒนาอาชีพให้ทั่วถึง มีคุณภาพ และเกิดประสิทธิภาพ และบทบาทความรับผิดชอบของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และครอบครัว

๕. การบริหารจัดการพลังงานและสร้างพลังงานทดแทน

การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อนรักษาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานใหม่ เพื่อเป็นองค์ความรู้พื้นฐานสำหรับการพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีการผลิตพลังงานทดแทนที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระยะยาว โดยมุ่งลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตพลังงานของประเทศไทย รวมทั้งการร่วมพัฒนาแหล่งพลังงานกับประเทศอาเซียนอย่างสันติวิธี เช่น

๕.(๑) การวิจัยเชิงนโยบายแนวทางการจัดการขยะชุมชนเพื่อการผลิตพลังงานและใช้ประโยชน์ในระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด (การนำไปใช้ประโยชน์ การเพิ่มมูลค่า ในด้านอุตสาหกรรม)

๕.(๒) การวิจัยเชิงนโยบายการทบทวนส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้า ของพลังงานทางเลือกชนิดต่างๆ ของประเทศไทย รวมทั้งทำการประเมินศักยภาพพลังงานทางเลือกที่ได้ ทบทวนส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้าตามอัตราที่เพิ่มขึ้นในระดับต่างๆ

๕.(๓) การวิจัยเชิงนโยบายการประเมินศักยภาพการผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำท้ายอ่างเก็บน้ำของประเทศไทย ที่มีการก่อสร้างและใช้งานอยู่แล้ว โดยให้ศึกษาศักยภาพด้านเทคนิคด้านทรัพยากร ด้านเศรษฐศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมาย โดยนักวิจัยสามารถเสนอขอทุนวิจัยเป็นรายลุ่มน้ำ หรือตามสภาพพื้นที่ได้ตามความเหมาะสม

๕.(๔) การวิจัยเชิงนโยบายเพื่อประเมินศักยภาพด้านทรัพยากร (Resource Potential Assessment) พืชน้ำมัน (ปาล์มน้ำมัน) ของประเทศไทยเพื่อการผลิตไปโอดีเซล โดยเน้นการใช้พลังงานทางเลือกในภาคชนฝั่งในระยะ ๑๐ ปี ของประเทศไทย

๕.(๕) การวิจัยโครงการต้นแบบนำร่องการจัดการขยะระดับมหาวิทยาลัย ระดับจังหวัดอย่างครบวงจร และเหมาะสม

๕.(๖) การวิจัยและพัฒนากระบวนการผลิต (Process) ใบโอดีเซลที่เหมาะสมและลดต้นทุนที่สามารถขยายผลในระดับโครงการต้นแบบนำร่องได้

๕.(๗) การสำรวจและประเมินศักยภาพพืชน้ำมันทางเลือกชนิดใหม่เพื่อเป็นวัตถุดิบผลิตใบโอดีเซล เช่น สนุ่วแดง สนุ่วเลือด มะกอกฟรัง (ผິນຕັນ) หนุนานนั่งแท่น เข็มปัตตาเวีย เมล็ดยางพารา หรือชนิดอื่นที่น่าสนใจ โดยงานวิจัยดังกล่าวต้องมีข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้น แสดงผลยืนยันได้ว่าพืชน้ำมันนั้น มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ในการนำมาใช้เป็นวัตถุดิบ

๕.(๘) การวิจัยเชิงนโยบายและแผนดำเนินการ เพื่อประเมินศักยภาพพืชน้ำมันที่ไม่ใช่พืชอาหาร เช่น สนุ่วคำ (ยกเว้นมะเขือเทศ และหยินเนื่องจากได้ให้ทุนไปแล้ว) โดยศึกษาทั้งด้าน ปริมาณวัตถุดิบ เทคโนโลยีการผลิต

และความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการผลิตใบโอดีเซลของประเทศไทย โดยเน้นการนำไปใช้เป็นพลังงานทางเลือกในภาคชนบทในระยะ ๕-๑๐ ปี ของประเทศไทย

๕.๙) การวิจัยเชิงนโยบายเพื่อประเมินเทคโนโลยีการผลิตethanol จากเซลลูโลส (Cellulose) ในประเทศไทยและต่างประเทศ

- ๕.๑๐) การศึกษาวิจัยพัฒนาทางเลือก และพัฒนาสะอัด
- ๕.๑๑) การศึกษาวิจัยการพัฒนาทรัพยากรม努ชย์ด้านพัฒนา
- ๕.๑๒) การพัฒนาชีวมวลให้เป็นพลังงานดีเซลสังเคราะห์และสารเคมี

๖. การเพิ่มมูลค่าผลิตทางด้านการเกษตร

การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง และเพิ่มผลิตภาพการผลิต เพื่อพัฒนาศักยภาพการส่งออกในกลุ่ม สินค้าที่สร้างรายได้หลักจากการส่งออกและสร้างรายได้ให้กับชุมชน การวิจัยเพื่อต่อยอดภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ และการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร มาตรฐานสินค้าเกษตร ความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) และความมั่นคงด้านอาหาร (Food Security) โดยมีการคำนึงถึงความพร้อมของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๖.๑ แผนงานวิจัยด้านการผลิตโดยมีการวิเคราะห์การสร้างนวัตกรรมการผลิต การเคลื่อนย้าย การส่งมอบสินค้าเกษตร และการตลาด เช่น

- ๑) การผลิตของสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล (มีต่อเนื่องตลอดทั้งปี) เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตนอกฤดูกาล
- ๒) การผลิตสินค้าเกษตรตรงกับความต้องการเฉพาะตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค
- ๓) การวิจัยและพัฒนาผลิตผลทางการเกษตรที่ยั่งยืนโดยคำนึงถึงภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง และสภาพโลกร้อน
- ๔) การให้ผลิตผลทางการเกษตรที่ยั่งยืนที่ให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงได้อย่างเหมาะสมและเดียว กันผู้ผลิต สามารถได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม
- ๕) การทำเขตกรรมที่สร้างความยั่งยืนให้แก่สิ่งแวดล้อม
- ๖) งานวิจัยและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องจักรกลการเกษตร รวมทั้งศึกษาระบบ วิธีการส่งเสริม การคิดค้น การเผยแพร่องร์การนำไปใช้อย่างกว้างขวางทั้งในเชิงพาณิชย์และกลุ่มเกษตรกร
- ๗) ระบบการจัดการฟาร์มตั้งแต่การเตรียมการผลิตจนถึงการตลาด (เทคโนโลยีก่อน-หลังการเก็บเกี่ยวที่เป็นระบบ)
- ๘) การวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมและการจัดการเกี่ยวกับโรคสัตว์ และเศรษฐกิจ

๖.๒ แผนงานวิจัยด้านสินค้ามูลค่าเพิ่ม เช่น

- ๑) การศึกษา value chain ของสินค้าเกษตรโดยมีพื้นฐานจากด้านการผลิต การตลาดและหลักทางเศรษฐศาสตร์ประกอบในการศึกษาเพื่อให้สามารถเห็นช่องทางการเพิ่มมูลค่าเพิ่มของผลผลิตทางการเกษตรนั้นๆ
- ๒) การศึกษาวิจัยการสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มของสินค้าทางการเกษตร (ทั้งจากผลผลิตเดิม และผลิตภัณฑ์ใหม่) การตรวจสอบและกำหนดมาตรฐานสินค้า ตั้งแต่กระบวนการผลิต การแปรรูป การเก็บรักษา การส่งมอบ ทั้งนี้รวมถึงผลผลิตพอลอยด์ไดระห่วงการผลิต

๓) การศึกษาวิจัยสถานภาพ ปัญหาสินค้านวัตกรรมของไทยที่ผ่านมา

๔) การศึกษาวิจัยสถานภาพ ปัญหาคุณภาพสินค้าเกษตร และการรับรองจากหน่วยงานเพื่อให้เกิดการยอมรับในผู้บริโภค (แบ่งบรรจุ บรรทุก ขนส่ง และการพื้นฟูคุณภาพสินค้า)

๖.๓ การศึกษาความผันผวนของราคาน้ำดื่ม เชน

๑) ศึกษาเรื่องกลไกของการตลาดและราคา เพื่อนำไปสู่การจัดการเพื่อลดความผันผวนของราคา

๗. ความมั่นคงและธรรมาภิบาล

๗.๑ ความมั่นคง

๑) การวิจัยและพัฒนาเพื่อ大大提高สภาพและ/หรือเพิ่มประสิทธิภาพสิ่งอุปกรณ์ทางทหาร ได้แก่ อาหาร ยุทธภัณฑ์ในอัตราและนักอัตรา พลังงาน กระสุน วัสดุระเบิด

๒) การพัฒนาต้นแบบผลงานวิจัยทางทหารไปสู่การผลิต

๓) ความร่วมมือการบริหารจัดการขายแคนไทร-มาเลเซียครัวมีรูปแบบใด

๔) งานวิจัยเพื่อหางระบบการสารสนเทศที่เหมาะสมกับบริบท

๔.๑ ปัจจัยพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม และธรรมาภิบาล อันเป็นรากฐาน ที่มาของการตัดสินใจใช้ความรุนแรงเป็นทางออกของปัญหา

๔.๒ การถอดบทเรียนการตัดสินใจเลือกใช้ความรุนแรงในระดับต่างๆ และแนวทางแก้ไขเพื่อ เป็นกระบวนการสู่ทางออกในการแก้ปัญหา

๕) กระบวนการทางสันติภาพและการใช้บทเรียนจากต่างประเทศ

๖) การสร้างความเข้าใจในอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการขยายการรับรู้ในตัวตนและวัฒนธรรม ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่นักหนែนจากปัญหาความรุนแรง

๗) การอาศัยกลไกของภาษาเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๘) ปัจจัยความมั่นคงมุขย์อันนำสู่การสารสนเทศเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

๙) การศึกษากระบวนการ และเงื่อนไขที่ทำให้เลือกใช้ความรุนแรงเป็นแนวทางการต่อสู้ กรณี ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๐) บทเรียนจากต่างประเทศในการใช้กระบวนการพูดคุย เพื่อสันติภาพกับการเรียนรู้ เพื่อเป็น แนวทางการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๑) การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในคุณค่าของสังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้ (มติประวัติศาสตร์ และอัตลักษณ์)

๗.๒ ธรรมาภิบาล

แผนวิจัยการมีคุณธรรมและจริยธรรม และการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในสังคม โดยเน้นด้านการอุ กฤษณา การบังคับใช้ และการปรับปรุงแก้ไข ธรรมาภิบาล ครอบคลุมประเด็นการวิจัย ๕ ด้าน ได้แก่

๗.๒.๑ การสร้างความเข้มแข็งให้ประชาชนบนพื้นฐานของความเป็นธรรม ความเสมอภาค และ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ เช่น

๑) การวิจัยเพื่อหาต้นทุนที่เป็นจุดแข็งของสังคมไทย การสร้างคุณค่าและเก่ง การสร้างความ ปรองดองการมีส่วนร่วมและแก้ปัญหาชุมชน การเตรียมความพร้อมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนฐานราก การเข้าถึง ระบบบริการสาธารณสุข ฯลฯ

๒) บทบาทภาคธุรกิจเอกชนในการพัฒนา : จากบริษัท (Corporate Social Responsibility) สู่การสร้างค่านิยมร่วมกัน (Creating Shared Value) เพื่อการอยู่ร่วมกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

๓) บทบาทของชุมชน ชุมชนท้องถิ่น ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ภาคธุรกิจพื้นฐานของท้องถิ่น ในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

๔) บทบาทของสภาองค์กรชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการสร้างความประมงคงในชาติ

๗.๒.๒ การคุ้มครองสิทธิ์ของประชาชน และการสร้างความเข้มแข็งในสังคมไทย เช่น การตรวจสอบองค์กรภาครัฐโดยประชาชน เช่น

๑) แนวทางบูรณาการการทำงานของกลไกการตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอันประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานผู้ดูแลรายการแผ่นดิน

๒) แนวทางการตรวจสอบการทำงานองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญและองค์กรในกระบวนการยุติธรรม โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๗.๒.๓ การสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ : การสร้างความมั่นคงยั่งยืนและเป็นธรรมแก่อาชีพของประชาชน (เช่น ความยั่งยืนของอาชีพ ความเป็นธรรมด้านรายได้และรายจ่าย ฯลฯ)

๗.๒.๔ การปฏิรูปภาคส่วนความมั่นคง และความยุติธรรม (ระบบความมั่นคง กระบวนการยุติธรรม ยุติธรรมทางเลือก และการเมือง)

๗.๒.๕ การวิจัยเพื่อผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่เกิดประโยชน์ต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานด้านความมั่นคงและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในด้านความมั่นคงของประเทศ

๗.๒.๖ การสร้างความเข้มแข็งกับประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมอาเซียน เช่น

๑) นโยบายการคุ้มครองและสร้างความเข้มแข็ง เพื่อรับปัญหาแรงงานในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒) การสร้างความสัมพันธ์ในระดับภูมิภาคเพื่อสร้างความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมใน ๓ วงรอบ ได้แก่ ประเทศไทยเพื่อบ้าน สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) และภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (APEC)

๓) ความสัมพันธ์กับประชาคมมุสลิมในอาเซียนเพื่อการพัฒนาความร่วมมือในมิติต่างๆ เช่น ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

๗.๒.๗ ศึกษาการเข้าถึงความยุติธรรมที่เข้าถึงง่าย ราคาไม่แพง

๗.๒.๘ ศึกษาทางผลกระทบต่อการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทย

๗.๒.๙ การศึกษาการพัฒนาเชิงพื้นที่และความเป็นเมือง

๑) การวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนจนและชนชั้นกลางทั้งในเมืองและชนบท

๒) การศึกษาผลกระทบจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และความเป็นเมืองศูนย์กลางในด้านต่างๆ

๓) การศึกษาเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรม และการบริการในรูปแบบใหม่ๆ

๔) การวิจัยเพื่อกำหนดการบูรณาการทางด้านเศรษฐกิจ/สังคมจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นโดยเน้นการทำงานประสานงานร่วมกันของแต่ละองค์กร

- ๕) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารเชื่อมโยงจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น
- ๖) การศึกษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ช่วยให้มี employments ช่วยเหลือการให้ผลประโยชน์เข้าเขตเมืองให้กับชาวชนในเขตพื้นที่ร้อนบนอก
- ๗) การพัฒนาเมือง ควรวางแผนควบคู่ไปกับ communication ของประชากร จะช่วยให้ประชากรมี residence อยู่บริเวณรอบนอกได้

๘. ภูมิปัญญาของชาติ ทุนทางสังคม และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปประเทศไทยในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความสมานฉันท์ จวิชธรรมและความเป็นสังคมธรมชาติไทย ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน จำแนกเป็น

๘.๑ ภูมิปัญญาของชาติ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาติ เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นองค์ความรู้ ที่แสดงให้เห็นถึงความมีศักยภาพของบุคคล ชุมชน ในการดำรงชีวิต ภูมิปัญญาเหล่านี้ ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและครอบครัวอย่างมาก ซึ่งทำให้ประเทศไทยสามารถดำรงอยู่ได้จนทุกวันนี้ แต่เมื่อประเทศไทยรับวิชาการแบบตะวันตกเข้ามาทำให้เราเละเลยภูมิปัญญาท้องถิ่น จนกระทั่งพบว่ามีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่สามารถพัฒนาจนนำไปสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ หรือใช้ในการดำรงชีวิตได้ไม่แตกต่างจากวิชาการสมัยใหม่ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยกำหนดโจทย์วิจัยดังนี้

- ๑) ศึกษาสถานภาพความเป็นมาในอดีต และสภาพการณ์ในปัจจุบันของภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒) การอนุรักษ์โดยการปลูกจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นตระหนักรถึงคุณค่าแก่นสาระและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) การพัฒนาโดยการเลือกสรรภูมิปัญญาที่กำลังสูญหาย หรือที่สูญหายไปแล้วมาทำให้มีคุณค่าและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น

๔) การพัฒนาโดยการริเริ่มสร้างสรรค์และปรับปรุงภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับบุคคลสมัยและเกิดประโยชน์การดำเนินชีวิตประจำวัน

๕) การถ่ายทอดภูมิปัญญาที่ผ่านการเลือกสรรกลั่นกรองด้วยเหตุผลแล้วไปถ่ายทอดให้คนในสังคมได้รับรู้ เกิดความเข้าใจ ตระหนักรถึงคุณค่า คุณประโยชน์และปฏิบัติและต่อยอดเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม

๖) ส่งเสริมกิจกรรม และสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการสืบสานและพัฒนาภูมิปัญญาของชุมชนต่าง ๆ

- ๗) การเผยแพร่แลกเปลี่ยนภูมิปัญญาและวัฒนธรรมอย่างกว้างขวางด้วยสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ
- ๘) การเสริมสร้างประชารัฐท้องถิ่น การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพชาวบ้านผู้ดำเนินงานให้มีโอกาสแสดงศักยภาพด้านภูมิปัญญา

ทั้งนี้ให้ศึกษาวิจัยโจทย์ข้างต้นในแต่ละด้านของภูมิปัญญา ตัวอย่างเช่น ภูมิปัญญาด้านการเกษตร ภูมิปัญญาด้านศาสนาและประเพณี ภูมิปัญญาด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาด้านงานช่างฝีมือ ภูมิปัญญาด้านการถักหอ ภูมิปัญญาด้านการจักสาน ภูมิปัญญาด้านการแกะสลัก ภูมิปัญญาด้านโภชนาการ ภูมิปัญญาด้านศิลปะและดนตรี ๆ

๘.๒ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยกำหนดโจทย์วิจัยดังนี้

- ๑) การวิจัยด้านขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในภาคการศึกษา

and Wedding , Sport (เพื่อน)

๙.๖. การศึกษาเพื่อยกระดับเมืองท่องเที่ยวหลักให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยตาม

มาตรฐานสากล

๙.๗. การศึกษาประวัติศาสตร์ของเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และศิลปะ

มาตรฐานสากล

๙.๘. การศึกษาประวัติศาสตร์ของเมืองท่องเที่ยวต้นแบบที่น่าไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

- ๒) การวิจัยด้านการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในภาคการผลิต และภาคธุรกิจ
- ๓) การวิจัยด้านขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในภาคราชการ และข้าราชการการเมือง
- ๔) การวิจัยด้านขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในภาคองค์กรส่วนท้องถิ่น
- ๕) การวิจัยเชิงปฏิบัติเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจทางเลือกที่มีความหมายใกล้เคียงเศรษฐกิจพอเพียงรวมทั้งการสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศที่ให้ความสนใจในเรื่องความสุขที่มีพื้นฐานจากแนวคิดความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross National Happiness)
- ๖) การส่งเสริมงานวิจัยในการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๙. การบริการ ท่องเที่ยว และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จำแนกเป็น

- ๙.๑. การศึกษาเพื่อยกระดับของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยว เพื่อการเป็นศูนย์กลางภาคบริการ
- ๙.๒. การศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวข้ามวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวตลาดหลัก เช่น จีน รัสเซีย อินเดีย ที่มีผลต่อเศรษฐกิจ สังคม/วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติในอนาคต
- ๙.๓. การศึกษาเพื่อปรับปรุงและกำหนดแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการ ข้อบังคับ เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ
- ๙.๔. การศึกษาอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ และนักท่องเที่ยว กำลังซื้อสูง เพื่อเตรียมความพร้อมด้านอุปทานทางการท่องเที่ยว
- ๙.๕. การศึกษาเพื่อค้นหาศักยภาพทางการท่องเที่ยวในสาขาที่สร้างรายได้สูงให้กับประเทศไทย แห่งริม เช่น MICE, Medical Tourism, Spa and Wellness , Shopping and Entertainment , Honeymoon and Wedding , Sport เป็นต้น
- ๙.๖. การศึกษาเพื่อยกระดับเมืองท่องเที่ยวหลักให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล
- ๙.๗. การศึกษาประสิทธิผลของการขยายตัว ของการท่องเที่ยวต้นแบบที่นำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ